

Култура религија I разреди

Професор: Весна Гаврић

Е-маил: gavric.vesna@outlook.com

Појам религије и првобитне религије

Потреба савремене религије јесте познавање религије с обзиром и на то да је религија дубоко повезана са различитим гранама умјетности, али и начином организације друштвеног живота. О настанку религија постоји доста тумачења, а најпознатија су: **теолошко, психолошко, просвјетитељско и марксистичко тумачење.**

Теолошко тумачење тврди да је религијско вјеровање прирођено човјеку.

Психолошко тумачење религије тврди да је религија настала као резултат човјековог емоционалног односа према природи, према вишим натприродним силама, усљед одређених човјекових емоционалних карактеристика, као што су: страх, болест, смрт и сл., као и схватање да у природи постоје одређене више силе које су му непознате и недоступне, али које одређују његову судбину.

Просвјетитељско тумачење објашњава настанак религије као резултат човјековог незнања и немоћи да објасни многе природне појаве и дешавања у свом окружењу.

Марксистичко тумачење настанка религије јесте да је она историјска и друштвена категорија. Настала је на одређеном степену друштвеног развоја. Марксистичко тумачење религије јесте да је она искривљен поглед на свијет.

Појам „религија“ долази од латинске ријечи religare – повезати, свезати, поново причврстити, повезати човјека са богом. Свака религија претпоставља духовну повезаност једне заједнице људи или неког појединца и замишљеног „натприродног“ или „моћног бића“. Њему се човјек клања, уважава га, али и стрепи од њега. Свака религија се одликује:

1. вјеровањем у највише биће и
2. обредом или ритуалом, који је, у стварим начин на који поступају религиозни вјерници у циљу успостављања везе, савеза за светим.

Молитвом човјек захтјева помоћ и милост за проблеме које има или за опроштај гријехова које је починио. Поред молитве вјерујући човјек приноси жртву Богу, или вишим силама, а жртва симболички означава обнављање савеза са Богом. Он у сваком случају вјерује у постојеће „моћне силе“ која влада судбином човјека и природом. Али није потребна само вјера. Потребно је и вршење одређених практичних радњи у цркви. Тако, обавља се молитва, приноси се жртва, опраштају гријехови, а слави се и рођење оснивача религије, читају се књиге написане о његовом животу и његовој моћи итд.

Религија садржи и интелектуалне и спознајне, осјећајне, ритуално – организацијске елементе. У структури сваке религије налазе се вјерска учења у светим књигама, обреди, церемоније, ритуали, симболи, вриједности и норме.